

ningsforslaget, men også for de saglige og gennemarbejdede bemærkninger, der ledsager det.

Regeringen er grundlæggende helt enig i sigtet, for vi skal forsøge at begrænse omfanget af dommernes bibeskæftigelse og fordele den bedre. Men når regeringen alligevel ikke kan støtte forslaget, er det, fordi vi mener, at de spørgsmål, som en lovmæssig begrænsning af dommernes bibeskæftigelse vil rejse, er så komplekse, at vi simpelt hen er nødt til at bede et sagkyndigt udvalg om at udrede dem, før vi lægger vi os endeligt fast på, hvilken løsning der er den rigtige.

Kl. 15.35

For det første er der hensynet til arbejdsmarkedets parter, til erhvervslivet og de mange andre, som drager nytte af, at dommerne løser opgaver i nævn, råd, voldgiftsretter m.v. Før vi beslutter et indgreb, som i givet fald vil have meget betydelige konsekvenser af både samfundsmæssig og erhvervsmæssig art, skylder vi de berørte parter at give dem mulighed for at bidrage med deres oplysninger og synspunkter under en grundig udvalgsbehandling.

For det andet er der det generelle hensyn til kvaliteten i lovgivningen, som klart taler for at tilvejebringe et ordentligt og grundigt gennemarbejdet beslutningsgrundlag, når det drejer sig om at ændre vigtige bestemmelser i retsplejeloven om så vanskelige spørgsmål som dette.

Et vigtigt led i kvalitetssikringen af lovgivningen er også, at forslagens bemærkninger høres, noget, som et beslutningsforslag som det foreliggende i sagens natur ikke giver mulighed for. Det er jo netop sådan, at det var et grundigt udvalgsarbejde med en efterfølgende bred høringsrunde, der dannede grundlaget, da vi udarbejdede de nuværende regler i retsplejeloven. Nu er sagen så den, at vi i lyset af erfaringerne med den nye ordning overvejer at gå videre, end udvalget foreslog dengang, og så er det rigtigst, at vi også denne gang gør os umage og forbereder sagen omhyggeligt.

Den tredje og for mig faktisk også vigtigste grund til, at regeringen ikke kan være med til uden videre at skride til at lovgive om spørgsmålet, er helt principiel. Jeg tror, at de fleste må have forståelse for, at Folketinget bør træde særlig varsomt, når det drejer sig om at lovgive om en anden statsmagt, nemlig domstolenes centrale vilkår og forhold. Netop i den situation, som berører forholdet mellem to af de tre statsmagter, er det endnu vigtigere end ellers, at vi foretager et grundigt forarbejde, som sikrer, at alle

sten er vendt, således at eventuelle nye regler sagligt set er ordentligt funderet.

Man kan faktisk godt gå endnu videre og spørge, om vi ikke fortsat bør overlade det til domstolene selv at tage hånd om problemet. Det har været centralt for os ikke mindst i forbindelse med domstolsreformen at betone retternes selvstændighed og uafhængighed.

Her vil jeg nævne, at domstolene selv i efteråret 2002 nedsatte en arbejdsgruppe med deltagelse af Højesterets præsident, præsidenterne for de to landsretter og Dommerforeningens formand til drøftelse af bibeskæftigelsesspørgsmålet. Arbejdsgruppen har den 19. februar i år fremlagt en række forslag på dette område, men peger imidlertid selv på, at man har været nødt til at basere sig på den gældende lovgivning.

Jeg synes, det er positivt, at domstolene på den måde selv tager et ansvar for at få rettet op på forholdene, men de er som sagt nødt til at arbejde med forslag, der ligger inden for den eksisterende lovgivnings rammer, og det er en begrænsning, som jeg er enig med forslagsstillerne i at vi ikke bør pålægge os. Der er behov for en bredere behandling af spørgsmålet, hvor også mulighederne for at lovgive om bibeskæftigelse kan indgå.

Jeg har derfor drøftet spørgsmålet om nedsættelse af et lovforberedende udvalg med præsidenten for Højesteret og præsidenterne for de to landsretter, formanden for Dommerforeningen og formanden for bestyrelsen for Domstolsstyrelsen samt styrelsens direktør. Og jeg er glad for at kunne sige, at domstolenes og Domstolsstyrelsens repræsentanter på mødet erklærede sig indforstået med nedsættelsen af et sådant udvalg.

Det er vigtigt for mig at understrege, at nedsættelsen af et udvalg ikke indebærer nogen kritik af dommernes arbejdsgruppe og de forslag, den er fremkommet med. Jeg var nødt til at arbejde med forslag, som ligger inden for den nuværende lovgivnings grænser, og de mange gode forslag, der nu ligger, vil kunne indgå i udvalgsarbejdet med henblik på en nærmere vurdering. Nu mangler vi så kun at få nedsat udvalget, finde frem til medlemmerne osv. Det arbejder vi med på fuld kraft, og jeg regner med, at det sker inden sommerferien.

Sammenfattende siger jeg således tak til forslagsstillerne for at have taget initiativ til debatten i dag og for et teknisk godt beslutningsforslag. Jeg er helt enig i, at det er meget vigtigt, at omfanget af dommernes bibeskæftigelse ikke